

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.602/2016/5.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke, Dr. Heinemann Csilla előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Habó Gábor ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: Dr. Muzsek Júlia ügyvéd

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes (20.)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.083/2015/18.

Rendelkező rész

A Kúria a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.083/2015/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.844.100 (egymillió-nyolcszáznegyvennégyezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2010. szeptember-december hónapokban közösségi termékértékesítést végzett különböző romániai illetőségű gazdasági társaságok részére, mely jogügyletet L. Cs. közvetítette. L. Cs. a román gazdasági társaságoktól meghatalmazással nem rendelkezett. Az

árak ellenértékét a felperes bankszámlájára történő készpénz befizetéssel vagy a gazdasági társaságoktól érkező átutalással egyenlítették ki. A termékek szállítását mindegyik esetben a román gazdasági társaságok végezték. A fuvarozáshoz kapcsolódó CMR okmányok hiányosan kerültek kitöltésre, azokról hiányzott a termék konkrét megnevezése, az áruk kiszolgáltatásának pontos helye, illetve az áru átvételét igazoló 24-es rovat kitöltetlen volt vagy hiányosan, kizárólag a várost tüntették fel azon, mint az átvétel helyét.

- [2] Az adóhatóság ellenőrzés alá vonta a felperes IV. negyedévi általános forgalmi adóbevallását és a rendelkezésre álló dokumentumok, továbbá az általa végzett tényállás feltárás alapján a közösségi termékértékesítés tényét nem fogadta el. A román társadóhatóság megkeresése alapján rögzítette, hogy a vevők ún. eltűnő kereskedők, bevallási kötelezettségüknek nem tettek eleget, illetve a fuvarozók ugyan többségében elismerték a fuvarozás megtörténtét, azonban annak igazolására dokumentummal nem rendelkeztek. Négy szállítás esetében a M. Zrt. (továbbiakban Zrt.) Nagylaknál a határátkelőnél mérlegelést végzett, azonban tájékoztatásuk szerint a rakomány CMR-rel való egyezőségét nem vizsgálták. Mindezek alapján az adóhatóság nem találta igazoltnak az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 89. § (1) bekezdésében írt feltételek megvalósulását. Azt is hangsúlyozta, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 99. § (2) bekezdés alapján a felperest terhelte a közösségi termékértékesítés feltételeinek, a termékek a tagállam területének elhagyásának igazolása, azonban a rendelkezésére álló iratok ennek igazolására nem voltak elegendők.
- [3] A fentiek miatt a felperes terhére az alperes 18.441.000 Ft adóhiányt, 9.220.000 Ft adóbírságot és 4.475.000 Ft késedelmi pótlékot állapított meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresetet terjesztett elő az alperesi határozat ellen állítva, hogy az adóhatóság megszegte az Art. 97. § (4), (6) bekezdésében a tényállás feltárására és bizonyítására vonatkozó kötelezettségét annyiban, hogy nem tárta fel a javára szolgáló tényeket. Sérelmezte, hogy L. Cs-t az adóhatóság nem hallgatta meg annak ellenére, hogy az ő nyilatkozata a tényállás tisztázásához és teljes körű feltárásához elengedhetetlen. Elismerte, hogy bár valóban nem kért nevezett személytől eljárást igazoló meghatalmazást, az azonban nem jelentette azt, hogy L. Cs. ilyennel nem rendelkezett. Azt is lehetségesnek tartotta, hogy érdekeltsége volt a partnercégekben, ekként eljárhatott azok ügynökeként,

tagjaként, résztulajdonosként vagy esetleg munkavállalójaként. Helytelen jogszabály-értelmezés alapján (Art. 97. § (5) bekezdés) utasította el az alperes a tanú nyilatkozatát, emiatt a felperes javára szolgáló körülmények nem kerültek feltárássra, habár az Art. 97. § (6) bekezdés alapján az az adóhatóság kötelezettsége. Kiemelte, hogy az 1971. évi 3. számú tvr. 9. cikke rögzíti, hogy a fuvarlevél ellenkező bizonyításig bizonyítékkul szolgál a fuvarozási szerződés megkötésére, a szerződés feltételeire és arra nézve, hogy a fuvarozó az árut átvette.

- [5] Azt is kifogásolta, hogy 2010-re vonatkozóan nem került bizonyításra, hogy a román gazdasági társaságok hiányzó kereskedők lettek volna, azt is vizsgálni kellett volna, hogy ezen időszakban adóbevallási és adófizetési kötelezettségüket hogyan teljesítették. Nézete szerint a Zrt. tengelysúly mérése igazolja, hogy az áru elhagyta Magyarország területét. Ezt a tényt nem cáfolja, hogy a CMR-eken nem a pontos szállítási cím, csupán a város megjelölés szerepel. Sérelmezte, hogy az adóhatóság figyelmen kívül hagyta a román partnercég bankszámlájáról indított nemzetközi átutalásokat, illetve annak tulajdonított jelentőséget, hogy azon nem kerültek feltüntetésre az érintett számlák sorszámai. Az is sérelmes, hogy annak ellenére, hogy a fuvarozók elismerték a szállítás tényét, a náluk lévők dokumentáció hiánya okán azt az adóhatóság nem fogadta el.
- [6] Az alperes ellenkérelmében határozati indokait fenntartva a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság a Mecsek Gabona és a Teleos ügyekre való hivatkozással a felperes keresetét elutasította. Álláspontja szerint az uniós normákban, illetve a kúriai ítéletekben rögzített feltételek az adómentes termékértékesítések kapcsán a perbeli esetben nem teljesültek. Két objektív körülményt emelt ki: elsőként, hogy a felperes 2010. szeptember-december hónapokra nem kért eljárási jogosultságra vonatkozó okiratot L. Cs-tól. Az, hogy a felperesi ügyvezető L. Cs-t jó ismerősnek tekintette, még nem mentesítette a képviseleti jogosultság igazoltatása alól. A felperesnek kellő körütekintés, illetve gondosság mellett kérnie kellett volna ennek igazolását. Ez olyan körülmény, amely kizárólag a felperesi érdekkörben merült fel és amelyet mindenképpen a felperes terhére kellett értékelni. Nézete szerint L. Cs-t hiába hallgatta volna meg tanúként az adóhatóság, nyilatkozata nem pótolta volna azt az objektív hiányt, hogy a tárgyidőszakra nem rendelkezett képviseleti jogosultságot alátámasztó okirattal.
- [8] Másodszorra arra mutatott rá, hogy a vevők gazdasági tevékenységet

nem végeztek. A román társhatóság válasza egyértelmű ezzel kapcsolatban, ez a tény a per egyéb adatai alapján nem cáfolható. A román társhatóság tisztában volt azzal, hogy melyik időszakra vonatkozik a vizsgálat, ez az információcseréhez mellékelte dokumentumból megállapítható. Nézete szerint a felperes olyan társaságoknak értékesítette az édességet, amelyek gazdasági tevékenységet nem végeztek, és akik nem adtak írásbeli meghatalmazást annak a személynek, akinek képviseleti jogosultságát a felperes elfogadta.

- [9] A bíróság az egyes okiratok hiányosságait szintén a felperes terhére értékelte. Ítéletében részletezte, hogy mely hónapi értékesítéshez kapcsolódó CMR-ek milyen hiányosságban szenvedtek és a fuvarozók nyilatkozatait sem tekintette perdöntőnek arra figyelemmel a fuvarozással kapcsolatban semmiféle dokumentummal nem rendelkeztek. Az sem volt a felperes javára értékelhető, hogy a Zrt. tengelysúly mérést végzett a kamionoknál tekintettel arra, hogy nyilatkozatuk alapján a rakomány összetételét nem vizsgálták.
- [10] Hangsúlyozta, hogy a felperes nem ismerte a vevőket, tőlük azonban semmilyen igazolást nem kért, okirattal nem rendelkezett, nem tett meg mindent annak érdekében, hogy igazolja a gazdasági esemény felek közötti megvalósulását. Azt elismerte, hogy a felperesi ellenőrzési lehetőségek korlátozottak, az azonban ésszerűen elvárt kötelezettség, hogy ellenőrizze a vevő jogalanyiságát és beszerezze az ezt alátámasztó dokumentumokat. Mindennek azért lett volna jelentősége, mert tény, hogy a vevők hiányzó kereskedők voltak és a nem megfelelő adattartalmú okiratok miatt nem volt bizonyított a számlák szerinti jogügylet. Az átutalások kapcsán felmerült anomáliákat a bíróság nem értékelte a felperes terhére.
- [11] A paritás kapcsán tett alperesi megállapításokat arra figyelemmel osztotta, hogy a felperes csupán a közigazgatási perben nyilatkozott annak téves feltüntetésére, így az alperes értékelhette azt az ellentmondást, hogy a felperes úgy vállalta Székelyudvarhelyig a szállítási költségek finanszírozását, hogy a fuvarozást nem ő szervezte, a fuvarozókat L. Cs. küldte Magyarországra.
- [12] A felperesi alkalmazott vallomását nem értékelte a felperes javára, mert abból a bíróság nem következtethetett arra, hogy a felperes minden ésszerű intézkedést megtett annak érdekében, hogy igazolja az áruk közösségi értékesítését, illetve annak kapcsán azt, hogy a termékeket valóban a három vevő részére szállították le.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és

a kereset teljesítése, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az eljáró bíróság új eljárás és új határozat hozatalára történő utasítása érdekében. Az Európai Unió Bíróságának és a Kúria gyakorlatának ismeretében állította, hogy az elsőfokú bírósági ítélet téves. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a Közösségen belüli értékesítés hiányát csupán két objektív feltétel alapján rögzítette. Egyrészről L. Cs. felhatalmazásának hiányára, másrészről a román adóhatóság megkeresésre adott válaszára.

- [14] L. Cs. szerepének megítélése viszont meghallgatása híján nem teljes körű, mivel önmagában az a tény, hogy nevezett személy sem a vevőktől, sem az eladótól nem rendelkezett eljárási jogosultságot igazoló okirattal, nem tekinthető olyan objektív ténynek, körülménynek, amely azt bizonyítaná, hogy a közösségi értékesítés ne valósult volna meg. E körben az adóhatóság és a bíróság is tévedett, amikor nem rendelte meghallgatását. A Kúria Kfv.V.35.216/2014. számú ítélete szerint a tisztességes eljárás elemét képező fegyveregyenlőség elve a bizonyítékok beszerzése körében a közigazgatási eljárásban a hatóságra és az ügyfélre is vonatkozik. A tényállás teljes körű feltárása érdekében szükséges lett volna L. Cs. meghallgatása.
- [15] A romániai adóhatóság válaszával szemben a VIES rendszer adatai azt igazolják, hogy az ügylet időpontjában mindegyik társaság érvényes joghatályos adószámmal rendelkezett a Közösségen belül. A bizonyosság az értékesítés első lényeges feltétele, amely mellett a felperes az értékesítés kapcsán csak abban az esetben adta át az árut a szállítónak, amennyiben a vevő banki igazolás alapján az áru ellenértékét átutalta vagy bankszámlájára befizette.
- [16] Kifogásolta, hogy nem ismerhette meg a magyar adóhatóság román társhatóság felé intézett megkeresését és a válasz tartalmát. Ugyanis a közlésnek az a része, hogy a társaságok gazdasági tevékenységet Romániában nem folytattak, önmagában tartalmilag értelmezhetetlen tekintve, hogy az áru átvétele, szállítása, a teljesítés igazolása részben a határátlépés bizonyítása, az ellenérték megfizetése, valamint az érvényes adószám létezése ennek ellenkezőjét bizonyítja. A társhatóság válaszában megismerése vonatkozásában idézte a Kúria Kfv.VI.35.306/2013. számú döntésében foglaltakat, valamint hivatkozott a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 70. § (1) bekezdésében foglaltakra, illetve a Pp. 3. § (6) bekezdés sérelmére.
- [17] Részletesen elemezte felülvizsgálati kérelmében, hogy egyes szállítások kapcsán milyen bizonyítékok állnak rendelkezésre, így mely szállításokat igazolta a fuvarozó nyilatkozata, illetve a határátlépésnél történt mérlegelés és milyen további dokumentumok vannak amelyek a közösségi termékértékesítés tényleges megtörténtét

bizonyítják. Kiemelte, hogy az alperes és az ítélet is felrója a felperesnek, hogy a fuvarostól nem érdeklődött a szállítmányozó cég mibenlétéről, nem nyilatkoztatta, hogy a megbízást kitől kapta, kivel fog a fuvarozásról elszámolni. Itt is utalt L. Cs. meghallgatásának szükségességére, mivel a román partnercégek képviselőjében ő járt el, így ő tudott volna választ adni a szállítás körülményeire vonatkozóan is. Hangsúlyozta, nem a felperes bízta meg a fuvarost, így nem tartozott feladatkörébe annak felügyelete.

- [18] Nézete szerint a felperes az Áfa tv. 89. § (1) bekezdésében említett valamennyi feltétel jogosultságát igazolta, így jogszerűen került sor a közösségi termékértékesítés 0%-os adókulccsal való számlázása.
- [19] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [21] A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet, vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a fél jogszabálysértésre hivatkozással kérheti. A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá elő kell adni a jogszabálysértés megjelölése mellett hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. Nem helyezhető a felülvizsgálati kérelem olyan új jogalapra, azaz nem hozhatók fel abban már olyan új érvek, kifogások, melyekre a felperes a keresetlevelében, illetve a peres eljárás során nem hivatkozott. A felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslati jellegéből is fakadóan a Kúria a jogerős ítéletet csak abban a jogszabályi körben vizsgálhatja tehát felül, amely tárgya volt a jogerős ítéletnek, illetve az azt megelőző bírósági eljárásnak.
- [22] A Kúria a fenti elvek alapján megállapította, hogy a felperes keresetlevele nem tartalmazta, így az elsőfokú közigazgatási pernek sem volt a tárgya a magyar és külföldi társhatóság közötti megkeresés tartalmának megismerését kifogásoló érvelés, így a Ket. 70. § (1) bekezdésének sérelme, és ezzel összefüggésben a Pp. 3. § (6) bekezdésében foglaltak elmulasztása. A felperes kizárólag az Áfa tv. 89. § (1) bekezdésének teljesülését, L. Cs. szerepének feltáratlanságát, a román társhatóság ismételt megkeresésének szükségességét és a további rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetésének hiányát állította. Ehhez képest a felperes felülvizsgálati kérelmében nyilvánvalóan új hivatkozással állt elő,

amikor az iratváltás megismertetését hiányolta. A Kúria tehát a felülvizsgálati kérelemnek ezen hivatkozásait, mint új, és az alapperben nem szerepelt jogi hivatkozásokat érdemben nem vizsgálhatta, nem vizsgálta.

- [23] A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati eljárás során nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján dönt (Pp. 275. §, BH 2002.29.). Az ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, téves, avagy okszerűtlen, a logika szabályainak nem megfelelő tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. A jogerős ítéletben megállapított tényállás a felperes érvelésével ellentétben iratszerű és nem tartalmaz téves ténybeli következtetéseket sem, megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A jogerős ítéletben rögzített tényállás felülvizsgálata során a Kúria csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelésénél nincsen nyilvánvalóan helytelen következtetés.
- [24] A Kúria az elsőfokú ítélet kapcsán nem észlelt olyan körülményt, amely alapján megállapítható lenne a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése, vagy bármely logikai ellentmondás. Ilyen körülményeket, logikai ellentmondásokat maga a felülvizsgálati kérelem sem nevesített. Általánosságban hivatkozott a bíróság mérlegelésének okszerűtlenségére, logikátlanságára.
- [25] A magyar nemzeti szabályozás az Áfa tv. és az Art. kereti között határozza meg a Közösségen belüli termékértékesítés mentességi feltételeit. Irányadó az Áfa tv. 89. § (1) bekezdése, melynek alapján mentes az adó alól - a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel - a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy - bármelyikük javára - más végzi, egy olyan másik adóalanynak, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek.
- [26] Az Art. 99. § (2) bekezdése szerint, ha az adózót adómentesség, adókedvezmény illeti meg, ezt okirattal vagy más megfelelő módon köteles bizonyítani.
- [27] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Egyezményt, és az azt kihirdető Tvr.-t alkalmazni kell a közúton gépjárművel, díj ellenében végzett minden olyan áru fuvarozásra, amelynél a szerződésben meghatározott feladási és rendeltetési hely két különböző állam területén fekszik, s ezek közül legalább az egyik

részese a megállapodásnak. A szabályozás következtében az árut a felperes esetében is CMR-nek kellett kísérni a szállítás teljes folyamatában, függetlenül az alkalmazott paritástól. Ez az okmány a felperes és vevők közötti termékértékesítéshez tartozó dokumentációs rendszer alapbizonylata, az elsődleges eszköz annak igazolására, hogy a termék elhagyta Magyarországot. Ennek fontosságára már a Teleos ügyben is kitért a főtanácsnok indítványában, mikor rögzítette: "A CMR-fuvarlevelet a termékek feladója és a fuvarozó írja alá, és annak bizonyítására szolgál, hogy a fuvarozó az árut átvette. Egy példány kíséri az árut, és azt kérésére a címzettnek átadják. Amennyiben az feljegyzi az áru átvételét a fuvarlevélen, úgy legalább három, többnyire egymástól független személy működött közre a másik tagállamba történő elvitelre vonatkozó igazolás kiállításában. Ez csökkenti a manipulációk veszélyét, teljesen azonban nem tudja kiküszöbölni. (68. pont)" Amennyiben az adóalany egy ilyen módon kiállított fuvarlevelet mutat be, úgy általában az elegendő az értékesítés helye szerinti államból a másik tagállamba történő szállítás vagy feladás igazolására. A többi feltétel teljesülése esetén ezzel adott a Közösségen belüli termékértékesítés adómentességére vonatkozó igény." (69. pont)

- [28] A perbeli esetben azonban a CMR okmányokkal szemben támasztott fenti követelmények nem teljesültek, hiszen azok hiányosan kerültek kitöltésre, éppen az átvételt igazoló rovat hiányosságai okán az áruk kiszállítása kétségesse vált. Abban osztja a Kúria a felperes álláspontját, hogy ezen hiányosságok miatt még elvetni a közösségi termékértékesítés megtörténtét nem lehet, de a perben rendelkezésre állt egyéb bizonyítékok nem voltak elégségesek a bizonyítására. A vevők kilétének bizonytalansága, L. Cs. felhatalmazásának, a fuvarozói dokumentumoknak a hiánya együttesen okszerűen vezettek a perben levont következtetések jogszerűségére. Ezen hiányosságok jelentőségének ellensúlyozására nem volt elegendő a fuvarozói elismerői nyilatkozatok megléte, illetve a Zrt. mérlegelési jegyzőkönyve. Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság L. Cs. központi szerepére, és arra hogy a vevői meghatalmazás hiánya milyen súlyponti szerepet játszott. Miután a felperes a megismételt adóhatósági eljárás során sem utalt ilyen dokumentum meglétére, a felperes sem hivatkozott konkrétan a vevők és a L. Cs. közötti kapcsolat jellegére, csak találgatás szintjén utalt erre, („azok tagjaként, résztulajdonosaként, esetleg munkavállalójaként, vagy e cégekkel megbízási jogviszonyban lévő kereskedelmi ügynökként járt el.” (ker. levél 2. oldal 6. bek.) ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság mikor a meghallgatás elmaradását nem tekintette jogszerűtlennek. A Kúria álláspontja szerint egy „közvetítő” pontosan tudja milyen jogviszony alapján hozza létre az ügyleteket ennek felfedésének elmaradása, az igazolás hiánya meghatározó az ügy megítélése szempontjából. Helytállóan foglalta össze az elsőfokú bíróság a felperessel szemben támasztott ésszerűen

elvárható intézkedési kötelezettségek tartalmát is.

- [29] Az EUB a C-184/05. számú (Twoh International BV) ügyben hozott ítéletében egyértelműen kinyilvánította, hogy „A közösségi jog korlátaiban tiszteletben tartja az az elv, amely szerint az adózás alóli kivételhez vagy mentességhez való jog bizonyítása azt a személyt terheli, aki a jogra hivatkozik. Így a hatodik irányelv 28. cikke A része a) pontja első bekezdésének alkalmazásában a termékértékesítőre hárul annak bizonyítása, hogy teljesülnek a jelen ítélet 23. pontjában említett mentességi feltételek.” (26. pont)
- [30] A fenti számú ügyben azt is kifejezésre juttatta az EUB, hogy „a kölcsönös segítségnyújtásról szóló irányelvet és a közigazgatási együttműködésről szóló rendeletet nem azért fogadták el, hogy a tagállamok adóhatóságai közötti információcsere- rendszert vezessenek be, amely lehetővé tenné az olyan adóalany által végrehajtott termékértékesítések közösségen belüli jellegének megállapítását, aki maga nem tud e célból megfelelő bizonyítékokkal szolgálni.” (34. pont)
- [31] E megállapítást megerősíti a Bíróságnak az illetékes hatóságok közvetett adókra vonatkozó kölcsönös segítségnyújtásról kialakított ítélkezési gyakorlata, és amely alkalmazható az olyan esetre, mint amilyen az alapügyben felmerült. Ezen ítélkezési gyakorlat szerint valamely tagállam hivatkozhat a kölcsönös segítségnyújtásról szóló irányelvre annak érdekében, hogy megszerezzen egy másik tagállami illetékesség hatóságaitól valamennyi információt, amely lehetővé teszi számra az adó pontos megállapítását. Mindazonáltal semmi nem akadályozza meg abban az érintett adóhatóságokat, hogy magától az adóalanytól követeljék a kért csökkentés engedélyezéséhez általuk szükségesnek tartott igazolásokat. (35. pont)
- [32] Emiatt nem tévedett az alperes és a bíróság sem, mikor nem teljesítette a felperes ezzel kapcsolatos kérelmeit.
- [33] A Kúria összefoglalva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem hibázott, amikor jelentőséget tulajdonított a fentieknek a bizonyítékok mérlegelése körében, az ítélet megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak és nem sérti az Áfa tv. 89. § (1) bekezdését és Art. 99. § (2) bekezdését. A Kúria ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [34] Az Áfa tv. 89. § (1) bekezdése szerinti mentesség speciális jogszabályi feltételeit az adózónak kell bizonyítania. Mindaddig, amíg ezen kötelezettségének nem tesz eleget, az adóhatóság az Art.

97. § (4) (6) bekezdései alapján az adózó javára szolgáló tények feltárása körében nem köteles beszerezni a külföldi adóhatóságtól az adómentesség megállapításához szükséges dokumentációt.

Záró rész

- [35] A jogtanácsos által képviselt alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét a Kúria a Pp. 79. § (1) bekezdését alkalmazva 50.000 forintban állapította meg, melynek megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a felperest kötelezte.
- [36] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.
- [37] A Kúria a pert a felperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. június 15.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, dr. Heinemann Csilla sk.
előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró**